

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 9 maart 2017 — David Smith/Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

(Zaak C-122/17)

(2017/C 151/29)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: David Smith

Verwerende partijen: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland, Attorney General

Prejudiciële vragen

In een situatie waarin

- (i) de toepasselijke bepalingen van nationaal recht voorzien in een uitsluiting ter zake van de verplichte motorrijtuigenverzekering ten aanzien van degenen voor wie het motorvoertuig niet is uitgerust met vaste zitplaatsen,
- (ii) de toepasselijke verzekeringspolis bepaalt dat enkel inzittenden op de vast ingebouwde zitplaatsen onder de dekking vallen, en deze polis ten tijde van het ongeval feitelijk een goedgekeurde verzekeringspolis was voor de toepassing van dat nationale recht,
- (iii) de toepasselijke nationale bepalingen die in een dergelijke uitsluiting van die dekking voorzien, in een eerdere uitspraak van het Hof al in strijd zijn geacht met het Unierecht (arrest Farell/Whitty, C-356/05 [EU:C:2007:229]) en, bijgevolg, buiten toepassing moeten blijven, en
- (iv) de bewoordingen van de nationale bepalingen zodanig zijn dat het niet mogelijk is deze in overeenstemming met de vereisten van het Unierecht uit te leggen,

is de nationale rechter dan, in een geding tussen particuliere partijen en een particuliere verzekeringsmaatschappij inzake een auto-ongeval waarbij een inzittende, die niet op een vast ingebouwde zitplaats zat, in 1999 ernstig letsel heeft opgelopen, in welk geding de nationale rechterlijke instantie, met instemming van de partijen, de particuliere verzekeringsmaatschappij en de Staat als verweerders heeft opgeroepen, wanneer die rechter de toepasselijke bepalingen van nationaal recht buiten toepassing laat, ook verplicht om de in de motorrijtuigenverzekeringpolis opgenomen uitsluitingsclausule buiten toepassing te laten, of anderszins te beletten dat de verzekeraar zich op de uitsluitingsclausule beroept die destijds van kracht was, zodat het slachtoffer met letselschade direct op basis van die polis schadeloosstelling van de verzekeringsmaatschappij had kunnen vorderen? Of zou een dergelijke uitkomst in wezen leiden tot een vorm van horizontale rechtstreekse werking van een richtlijn jegens een particulier, op een wijze die door het Unierecht is verboden?

Beroep ingesteld op 10 maart 2017 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-127/17)

(2017/C 151/30)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Hottiaux en W. Mölls, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen niet heeft voldaan aan haar verplichtingen op grond van de artikelen 3 en 7 van richtlijn 96/53/EG van de Raad van 25 juli 1996 houdende vaststelling, voor bepaalde aan het verkeer binnen de Gemeenschap deelnemende wegvoertuigen, van de in het nationale en het internationale verkeer maximaal toegestane afmetingen, en van de in het internationale verkeer maximaal toegestane gewichten ⁽¹⁾, in samenhang met de punten 3.1 en 3.4 van bijlage I bij die richtlijn, door van transportbedrijven te eisen dat zij in het bezit zijn van speciale vergunningen om van bepaalde openbare wegen gebruik te maken;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt de Republiek Polen dat het verkeer van voertuigen die voldoen aan de maximaal toegestane asdruk van 10 t (niet-aangedreven as) en 11,5 t (aangedreven as), zoals vastgesteld in de punten 3.1 en 3.4 van bijlage I bij richtlijn 96/53/EG, op bijna 97 procent van de openbare wegen op het grondgebied van Polen is beperkt, hetgeen in strijd is met artikel 3 van die richtlijn. Deze beperking is het gevolg van een combinatie van de volgende twee factoren:

- 1) het verkeer van voertuigen met de maximaal toegestane asdruk van 11,5 t is slechts mogelijk op wegen die deel uitmaken van het trans-Europese netwerk (TEN-T) en bepaalde andere nationale wegen (artikel 41, lid 2, van de Poolse wet op de openbare wegen), en
- 2) er is een speciale vergunning vereist voor het verkeer op andere wegen (artikel 64 en verder van de Poolse verkeerswet).

De Commissie verwijt de Republiek Polen voorts dat zij artikel 7 van richtlijn 96/53/EG onjuist heeft uitgelegd. Naar het oordeel van de Republiek Polen biedt die bepaling een lidstaat de mogelijkheid af te wijken van het algemene beginsel dat is neergelegd in artikel 3 van die richtlijn door het verkeer van voertuigen met een asdruk (aangedreven as) van 11,5 t te beperken. Al is het waar dat in de tweede alinea van artikel 7 specifieke voorbeelden worden gegeven van plaatsen waar het verkeer overeenkomstig nationale regelgeving mag worden beperkt (stadscentra, kleine dorpen of plaatsen met een bijzonder belangwekkende natuur), dan nog heeft die bepaling slechts betrekking op beperkingen op bepaalde wegen of kunstwerken op bepaalde weggedeelten. Volgens de Commissie kan een lidstaat zich niet met succes beroepen op de mogelijkheid van uitzonderingen met als doel deze op bijna 97 procent van zijn wegennet van toepassing te verklaren.

Bovendien moeten de eigenaren van de betrokken voertuigen op grond van artikel 64, lid 1, van de Poolse verkeerswet ⁽²⁾ om gebruik te kunnen maken van wegen die geen deel uitmaken van het TEN-T, dat wil zeggen bijna 97 procent van de wegen die het openbare wegennet vormen, bij de geëigende instanties een speciale vergunning aanvragen en een dergelijke vergunning verkrijgen, hetgeen de volgende moeilijkheden meebrengt:

- ingewikkelde administratieve formaliteiten waarvoor contacten met meerdere bestuurslichamen zijn vereist;
- de beperkte geografische geldigheid van een vergunning, waardoor transportbedrijven in het algemeen worden gedwongen om voor elke route meerdere vergunningen aan te vragen;
- de tijd die nodig is voor het verkrijgen van een vergunning en de kosten daarvan.

Ten slotte kan een vergunning van categorie IV voor het gebruik van nationale wegen door voertuigen met een asdruk van de (aangedreven) as van 11,5 t op grond van artikel 64, lid 2, van de hierboven genoemde Poolse verkeerswet niet worden gebruikt voor het vervoer van deelbare ladingen.

Richtlijn 96/53/EG voorziet niet in dit soort van belemmering en hinder op het gebied van vrijheid van verkeer van voertuigen. Een bedrijf dat niet met die voorwaarden instemt, krijgt een verkeersverbod. Dergelijke wetgeving is in strijd met artikel 3 van richtlijn 96/53/EG, dat via de daarin neergelegde voorwaarden voorkomt dat lidstaten het gebruik op hun grondgebied in het internationale verkeer „verbieden of weigeren” van voertuigen die voldoen aan de maximale gewichtswaarden zoals gespecificeerd in bijlage I bij die richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 235, blz. 59.

⁽²⁾ Bekendmaking van de voorzitter van de Sejm van de Republiek Polen van 30 augustus 2012 tot afkondiging van de geconsolideerde tekst van de verkeerswet, Dz. U. 2012, volgnr. 1137.